

ปัจจัยและรูปแบบการบริหารจัดการสวนสาธารณะ ที่มีผลต่อจำนวนผู้ออกกำลังกายที่เพิ่มมากขึ้น
ในสวนสาธารณะ เขตจังหวัดนนทบุรี

FACTORS AND PUBLIC PARK MANAGEMENT MODELS AFFECTING THE NUMBER OF PEOPLE INVOLVING IN EXERCISES IN NONTHABURI'S PUBLIC PARKS

รัศมี รัศม์ญา

Rassamee Ruxbuncha

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 3 ประการด้วยกันดังนี้ 1) เพื่อศึกษาลักษณะทางประชากร ที่มีผลต่อการใช้บริการและออกกำลังกาย ในสวนสาธารณะ เขตจังหวัดนนทบุรี 2) เพื่อศึกษาปัจจัยการให้บริการสาธารณะ ที่มีผลต่อจำนวนผู้ใช้บริการและผู้ออกกำลังกาย ในสวนสาธารณะ เขตจังหวัดนนทบุรี 3) เพื่อศึกษาการบริหารจัดการสวนสาธารณะ ที่มีผลต่อจำนวนผู้ใช้บริการและผู้ออกกำลังกาย ในสวนสาธารณะ เขตจังหวัดนนทบุรี ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ กลุ่มบุคคลทั่วไปผู้ใช้บริการสวนสาธารณะในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา ในเขตจังหวัดนนทบุรี โดยกลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 400 คน และสุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามที่ผ่านการตรวจคุณภาพเป็นเครื่องมือเก็บข้อมูล ในการวิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) และการวิเคราะห์เชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ด้วยระบบประมวลผลคอมพิวเตอร์ SPSS

ผลจากวิจัยพบว่าลักษณะทางประชากรศาสตร์ ด้านเพศ ด้านการศึกษา และด้านรายได้ ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อความคิดเห็นในการใช้บริการสวนสาธารณะแตกต่างกัน ส่วนด้านอายุ ด้านสถานภาพ และด้านอาชีพ ที่แตกต่างกันส่งผลต่อความคิดเห็นในใช้บริการสวนสาธารณะที่ไม่แตกต่างกัน

ผลการวิจัยด้านปัจจัยในการให้บริการมีความสัมพันธ์กับการบริหารจัดการสวนสาธารณะ ในเขตจังหวัดนนทบุรี การให้บริการด้านการเดินทาง ด้านความปลอดภัย ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านบรรยากาศของสวนสาธารณะและด้านกิจกรรมต่าง ๆ พบว่ามีความสัมพันธ์กับการบริหารจัดการสวนสาธารณะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และผลการวิจัยด้านการบริหารจัดการสวนสาธารณะมีความสัมพันธ์ต่อรูปแบบการบริหารของการจัดการสวนสาธารณะ เขตจังหวัดนนทบุรี ในด้านการบริหารจัดการและด้านรูปแบบของกิจกรรม พบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

FACTORS AND PUBLIC PARK MANAGEMENT MODELS AFFECTING THE NUMBER OF PEOPLE INVOLVING IN EXERCISES IN NONTHABURI'S PUBLIC PARKS

ABSTRACTS

The objectives of this research were as follows: 1) to study demographic characteristics that would affect the use of public park services and exercises in Nonthaburi. 2) to study factors of public park services that would affect the number of populations engaging in the use of parks and exercises in Nonthaburi. 3) to study public park management models that would affect the figure of people involving in the use of parks and exercises in Nonthaburi. The samples were those 400 people who used the services of public parks in Nonthaburi in the past year. The samples were selected by means of Purposive Sampling. Validated questionnaires were used to collect data which would later be analyzed by using Descriptive Statistics, Inferential Statistics through computer data analysis system SPSS.

The result of the study showed that demographic characteristics in terms of different genders, educational backgrounds and income had an impact on different views on the use of public parks, while demographic characteristics in terms of different ages, status and occupations did not affect opinions on the use of public parks.

The findings revealed that factors of services related to public park management in Nonthaburi. The service of travel, security, facilities, park atmosphere and other activities related to park management at significance level of 0.01

In addition, it was found that park management related to park management models in Nonthaburi. Park management also related to activity models at significance level of 0.01

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีความหลากหลาย ทางด้านภูมิศาสตร์ที่มีความแตกต่างกัน โดยจะสังเกตได้จากผลผลิตทางการเกษตรที่มีความหลากหลายในแต่ละภูมิภาคและรายได้ของประชากรที่แปรผันตามการประกอบอาชีพ เมื่อภาครัฐได้มีนโยบายการจัดสรรพื้นที่ในส่วนต่าง ๆ เพื่อให้ตอบสนองความต้องการของประชากร และการพัฒนาประเทศ จะทำให้เห็นหลาย ๆ พื้นที่ได้มีการพัฒนานำไปสู่รูปแบบชุมชนเกษตรกรรม อุตสาหกรรม ฯ ล้วนแล้วแต่ต้องใช้การบริหารจัดการ เพื่อให้สอดคล้องกับ แผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564) ในส่วนที่ 4 ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ ว่าด้วยการเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพของมนุษย์ ให้มีคุณภาพชีวิตและสุขภาวะที่ดีต่อคนในสังคม โดยปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลให้ประชากรในประเทศมีคุณภาพชีวิตที่ดี คือการจัดสรรพื้นที่เพื่อให้ประชากรได้มีการพักผ่อนหย่อนใจ ออกกำลังกาย และทำกิจกรรมร่วมกัน ซึ่งเป็นสวัสดิการที่ภาครัฐพึงมีให้กับทุกชุมชน

สวนสาธารณะ จึงเป็นรูปแบบการจัดสรรพื้นที่ เพื่อให้ชุมชนแต่ละแห่งไม่แออัด และมีพื้นที่ใช้สอยส่วนกลางร่วมกัน เช่น การออกกำลังกาย การทำกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งในประเทศไทย "สวนลุมพินี" ถือกันว่าเป็นสวนสาธารณะแห่งแรกของประเทศ แม้ก่อนหน้านั้นจะมีการสร้างอุทยานหรือสวนหลายแห่งมาก่อน เช่น สวนดุสิต สวนสุนันทา หรือ อุทยานสราญรมย์ เป็นต้น แต่ไม่จัดว่าเป็นสวนสาธารณะ ในช่วงสมัยรัชกาลที่ 7-8 เศรษฐกิจตกต่ำทั่วโลกและมีสงครามโลกครั้งที่สองจึงไม่มีการสร้างสวนสาธารณะหรืออุทยานขึ้นอีก การจัดรูปแบบสวนสาธารณะในประเทศไทย สามารถแบ่งออกได้เป็น 7 ประเภท 1) สวนหมู่บ้าน (Neighborhood Park) 2) สวนถนน (Street Park) 3) สวนระดับย่าน (District Park) 4) สวนชุมชน (Community Park) 5) สวนหย่อมขนาดเล็ก (Pocket Park, Mini Park, Tot lots) 6) สวนระดับเมือง (City Park) 7) สวนเฉพาะทาง (Special Purpose Park) (บริหารจัดการฐานข้อมูล กองยุทธศาสตร์สาธารณสุข สำนักยุทธศาสตร์และประเมินผล กรุงเทพมหานคร)

ปัจจุบันกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ซึ่งเป็นศูนย์กลางการติดต่อสื่อสารเกือบทุก ๆ ด้านของประเทศ ไม่ว่าจะเป็นเศรษฐกิจ การศึกษา การติดต่อประสานงานของภาครัฐและเอกชน ล้วนแล้วแต่เป็นจุดดึงดูดให้ประชาชนจากจังหวัดต่าง ๆ เดินทางเข้ามาเพื่อหาโอกาสในการทำงาน ศึกษาต่อ และอยู่อาศัยเป็นจำนวนมาก จึงทำให้เกิดภาวะการเพิ่มของประชากรขึ้นอย่างรวดเร็ว ซึ่งส่งผลทำให้เกิดมลพิษตามมา เช่น ปัญหาชุมชนแออัด ปัญหาการเดินทางการจราจร ปัญหาฝุ่นละออง น้ำเสีย ปัญหาดังที่กล่าวมาล้วนแต่เป็นผลเสียที่เกิดจากการเพิ่มขึ้นของประชากร ส่งผลทำให้เกิดภาวะความเครียด และสิ่งที่ตามมาคือปัญหาด้านสาธารณสุขที่นับวันกำลังทวีความรุนแรงและเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ปัจจัยที่ทำให้เกิดปัญหาด้านนี้คือ การมีวิถีชีวิตที่ไม่เหมาะสม เช่น การพักผ่อนน้อย ขาดการออกกำลังกาย บริโภคอาหารที่ไม่ได้สัดส่วน เกิดความเครียดเรื้อรัง การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการสูบบุหรี่ เป็นต้น จากข้อมูลสำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์กระทรวงสาธารณสุข พบว่าในปีพ.ศ. 2551 การตายต่อประชากรแสนคนด้วยโรคหัวใจและหลอดเลือด ได้แก่โรคความดันโลหิตสูง โรคหัวใจขาดหลอดเลือด โรคหลอดเลือดสมอง และโรคเบาหวาน เท่ากับ 3.9, 21.2 , 20.8 และ 12.2 ตามลำดับ และมีอัตราการเข้าพักรักษาตัวในโรงพยาบาลต่อประชากรแสนคน มีแนวโน้มสูงมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2541-2551 โดยพบว่าโรคความดันโลหิตสูงมีอัตราการเพิ่มขึ้นจาก 169.6 ในปี พ.ศ.2541 เพิ่มขึ้นเป็น 860.5 ในปี พ.ศ. 2551 โรคหัวใจขาดเลือด มีอัตราเพิ่มขึ้นจาก 59.9 เป็น 276.8 โรคหลอดเลือดสมอง มีอัตราเพิ่มขึ้นจาก 78.2 เป็น 216.6 และโรคเบาหวาน มีอัตราเพิ่มขึ้นจาก 175.7 เป็น 675.7 (สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ กระทรวงสาธารณสุข ,2551) จาก

ตัวเลขที่มีอัตราสูงขึ้นมากกว่า 300% ในระยะเวลา 10 ปี ทำให้ภาครัฐแลหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ต้องให้ความสำคัญในการส่งเสริมสุขภาพของประชากร ให้มีสุขภาพดี โดยการส่งเสริมการออกกำลังกายภายในสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสม

จากสถิติจำนวนประชากรที่มีการเข้ารับรักษาตัวในโรงพยาบาลและค่าใช้จ่ายที่เพิ่มสูงขึ้นในทุก ๆ ปี จะทำให้แนวโน้มสถานการณ์ปัญหาที่ความรุนแรงมากขึ้นอย่างแน่นอน ด้วยปัจจัยดังกล่าวภาครัฐจะต้องเข้ามากำกับดูแล พัฒนาวิถีชีวิตให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลตนเอง และปัจจัยต่าง ๆ ที่สามารถเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพที่ดี สร้างภูมิคุ้มกันและสุขภาพของประชากรในสังคม (แผนยุทธศาสตร์สุขภาพดี วิถีชีวิตไทย พศ.2554-2453) ซึ่งเป็นสวัสดิการขั้นพื้นฐานของประชากรในประเทศ เพื่อเป็นแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านสุขภาพและความเครียด ส่วนหนึ่ง คือการออกกำลังกาย โดยภาครัฐมีการจัดสรรงบประมาณ เกี่ยวกับการพัฒนาประชากร ว่าด้วยเรื่องของพื้นที่สวนสาธารณะในทุกจังหวัด

เพื่อเป็นการรณรงค์ให้ประชากรมีการออกกำลังกาย ดูแลตัวเอง ลดความเครียด ทำให้ร่างกายสมบูรณ์แข็งแรง เพื่อลดค่าใช้จ่ายที่ภาครัฐจะต้องให้การดูแลรักษาในสถานพยาบาลต่าง ๆ ที่มีจำนวนมากขึ้นทุกปี จากแนวคิดดังกล่าวทางกรุงเทพมหานครได้มีโครงการ “สวนสาธารณะ กทม. ปลอดภัย” ในปี 2561 มีจำนวน 37 แห่ง และมีประชากรไปใช้บริการเฉลี่ยวันละไม่ต่ำกว่า 90,000 คน โดยเฉพาะช่วงวันหยุด ซึ่งจะมีผู้ใช้บริการเพื่อออกกำลังกายเดิน-วิ่ง มากกว่า 43,000 คนต่อวัน ออกกำลังกายกลางแจ้งมากกว่า 17,000 คนต่อวัน และเดินแอโรบิคมากกว่า 4,200 คนต่อวัน (สยามรัฐออนไลน์ 11 ตุลาคม 2561) ซึ่งได้รับผลการตอบรับเป็นอย่างดี เป็นการตอบย้ำความต้องการของคนที่พักอาศัยในเมือง และเป็นแนวคิดที่ดีในการปรับปรุงและพัฒนาสวนสาธารณะอื่น ๆ ซึ่งดูได้จาก สำนักผังเมืองได้ขอจัดสรรงบประมาณสำหรับก่อสร้างโครงการพระปกเกล้าสกายปาร์กหรือสวนสาธารณะลอยฟ้า บริเวณช่องกลางระหว่างสะพานพระปกเกล้า 129 ล้านบาท โดยได้แบ่งการขอจัดสรรงบประมาณดังนี้ ในปี 2561 จำนวน 51 ล้านบาท และปี 2562 จำนวน 78 ล้านบาท (ไทยรัฐออนไลน์ 10 ตุลาคม 2560) แต่ในทางกลับกัน สวนสาธารณะที่อยู่ในเขตปริมณฑลและต่างจังหวัด ปริมาณประชากรคนที่เข้าไปใช้บริการอาจจะไม่มาก เท่ากับกรุงเทพมหานคร เนื่องจาก สวนสาธารณะอยู่ห่างไกลจากชุมชน อุปกรณ์อำนวยความสะดวกต่าง ๆ ไม่มีหรือมีไม่เพียงพอ การให้บริการของเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการออกกำลังกาย ความปลอดภัยในการใช้บริการสวนสาธารณะ ซึ่งปัญหาดังกล่าวสวนสาธารณะบริเวณเขตปริมณฑลและต่างจังหวัด จึงทำให้มีการใช้ประโยชน์ไม่เต็มที่หรือผิดวัตถุประสงค์ เช่น ถูกทิ้งร้าง กลายเป็นแหล่งอาชญากรรม หรือแหล่งมั่วสุม ทำให้เสียงบประมาณจากภาครัฐที่ต้องการเสริมสร้าง สุขภาพที่ดีให้กับประชากร

จากปัญหาที่เกิดขึ้นทำให้ผู้วิจัยต้องการศึกษาและวิธีการแก้ไขปัญหาโดยใช้หัวข้อวิจัย “ปัจจัยและรูปแบบการบริหารจัดการสวนสาธารณะ ที่มีผลต่อจำนวนผู้ออกกำลังกายที่เพิ่มมากขึ้น” ในสวนสาธารณะ เขตจังหวัดนนทบุรี

คำถามสำคัญของการวิจัย “ทำอย่างไรที่จะให้ประชาชนเข้าไปใช้บริการหรือเพื่อการออกกำลังกาย ในสวนสาธารณะเพิ่มขึ้น?”

1. วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1.1 เพื่อศึกษาลักษณะทางประชากร ที่มีผลต่อการใช้บริการและออกกำลังกาย ในสวนสาธารณะ เขตจังหวัดนนทบุรี

1.2 เพื่อศึกษาปัจจัยการให้บริการสาธารณะ ที่มีผลต่อจำนวนผู้ใช้บริการและผู้ออกกำลังกาย ในสวนสาธารณะ เขตจังหวัดนนทบุรี

1.3 เพื่อศึกษาการบริหารจัดการสวนสาธารณะ ที่มีผลต่อจำนวนผู้ใช้บริการและผู้ออกกำลังกาย ในสวนสาธารณะ เขตจังหวัดนนทบุรี

2. สมมุติฐานการวิจัย

2.1 ลักษณะทางประชากรที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้บริการและออกกำลังกายในสวนสาธารณะ เขตจังหวัดนนทบุรี แตกต่างกัน

2.2 ปัจจัยในการให้บริการสาธารณะ มีผลต่อจำนวนผู้ใช้บริการและผู้ออกกำลังกาย ในเขตสวนสาธารณะ เขตจังหวัดนนทบุรี

3.3 การบริหารจัดการและกิจกรรมของสวนสาธารณะ มีผลต่อจำนวนผู้ใช้บริการและผู้ออกกำลังกายในเขตสวนสาธารณะ เขตจังหวัดนนทบุรี

3. ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษา ปัจจัยและรูปแบบการบริหารจัดการสวนสาธารณะ ที่มีผลต่อจำนวน ผู้ออกกำลังกายที่เพิ่มมากขึ้น” กรณีศึกษา สวนสาธารณะ เขตจังหวัดนนทบุรี จำนวน 4 แห่ง โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ที่เข้าไปใช้บริการสวนสาธารณะ อย่างน้อย 1 ครั้ง ที่อาศัยอยู่ในเขตจังหวัดนนทบุรี ช่วงเวลาในการเก็บข้อมูล ตั้งแต่วันที่ 1-20 กรกฎาคม 2563

4. ประโยชน์ที่ได้รับ

4.1 ผลวิจัยสามารถใช้เป็นข้อมูลสำหรับการวางแผนพัฒนาสวนสาธารณะ ในเขตจังหวัดนนทบุรีให้ประชาชนได้เข้ามาใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4.2 ผลวิจัยสามารถนำไปปรับปรุงสวนสาธารณะที่มีอยู่แล้วในเขตจังหวัดนนทบุรี ได้มีการพัฒนาให้ดีขึ้น

4.3 ผลการวิจัยสามารถกำหนดนโยบายสาธารณะ เกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพและสุขภาพที่ดีของประชาชนในประเทศ

4.4 ผลการวิจัยสามารถนำไปใช้ร่วมกับหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องเพื่อการพัฒนา ร่วมกันระหว่างภาครัฐและเอกชน

แนวคิดและทฤษฎี

การให้บริการสาธารณะ

ทางผู้วิจัยได้ใช้แนวคิดเกี่ยวกับการให้บริการสาธารณะ ของ Hauriou อ้างถึงใน วันเพ็ญ ทรัพย์ส่งเสริม (2539) ที่ว่า บริการสาธารณะมีลักษณะเป็นบริการทางเทคนิค ที่องค์กรของรัฐมิได้มุ่งหากำไรจะต้องดำเนินการอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องเพื่อสนองความต้องการของส่วนรวม และยังได้กล่าวไว้อีกว่า การบริการสาธารณะ หมายถึง องค์กรที่มีขึ้นเพื่อสนองความต้องการของส่วนรวมของประชาชน หรือทำให้เกิดความสะดวกสบายในการอยู่ร่วมกันในชุมชน เช่น องค์กรการรถไฟ หรือ องค์กรขนส่ง เป็นต้น โดยองค์กรดังกล่าวมุ่งเน้นถึงภาระของฝ่ายปกครองที่จะต้องดำเนินการในฐานะรัฐ

สวัสดิการ (Welfare State) และมีรูปแบบในการจัดทำแตกต่างกันไปตามลักษณะของงานที่องค์กรฝ่ายปกครองนั้น ๆ รับผิดชอบ โดยมีกฎหมายรองรับเพื่อประโยชน์มหาชน และแนวคิดของ เพียร์จง รวงผึ้ง (2545) กล่าวไว้ว่า การให้บริการสาธารณะ จำกัดขอบเขตอยู่เพียงหน้าที่ของฝ่ายปกครอง ซึ่งหน่วยงานรัฐเท่านั้น แต่เมื่อพิจารณาในแง่ของวัตถุประสงค์แล้ว อาจกล่าวได้ว่า ก่อนข้างจะครอบคลุม กล่าวคือ เป็นการมองว่าการบริการสาธารณะมีวัตถุประสงค์เพื่อสนองต่อความต้องการส่วนรวมของประชาชน มิใช่เพียงบุคคลหนึ่งหรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเท่านั้น นอกจากนี้ คุณค่าที่สำคัญอีกประการหนึ่ง คือ การเน้นหลักการ การให้บริการอันได้แก่ความต่อเนื่องและความยุติธรรม ในการให้บริการสาธารณะ

ความพึงพอใจ

แนวคิดความพึงพอใจ ของ สุริยะ วิริยะสวัสดิ์ (2540) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกพอใจในการรับบริการหรือตอบสนองที่ตรงกับความต้องการของประชาชน ประชาชนจะมีความต้องการอย่างมากเมื่อสิ่งที่ตนคาดหวังได้รับการตอบสนองในระยะเวลาที่เหมาะสม แต่ถ้าหากการตอบสนองนั้นไม่เป็นไปตามที่คาดหวังหรือตามจุดมุ่งหมายและในระยะเวลาที่ไม่เหมาะสมก็จะทำให้ความพึงพอใจน้อยตามลำดับ และระดับความพึงพอใจยังสามารถที่จะวัดประสิทธิภาพของการบริการได้ ทั้งนี้ ในส่วนของการบริหารจัดการของหน่วยใด ๆ ก็ตาม ต้องได้รับความร่วมมือจึงจะประสบความสำเร็จได้ สอดคล้องกับแนวคิดของ ธงชัย สันติวงษ์ (2546) กล่าวว่า การจัดการ หมายถึง ภารกิจของบุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือหลายคน ที่เข้ามาทำงาน ประสานให้การทำงานของบุคคลที่ต่างฝ่ายต่างทำ และไม่อาจประสบความสำเร็จจากการแยกกันทำให้สามารถบรรลุผลสำเร็จได้ด้วยดี

ปัจจัยในการบริหารจัดการ

แนวคิด การบริหารจัดการ ของ สมศักดิ์ คงเที่ยง และอัญชลี โพธิ์ทอง (2542) กล่าวว่า การบริหารจัดการ คือการบริหารงานใด ๆ ขององค์กรที่ไม่ต้องการกำไร โดยผู้บริหารจะต้องพยายามทุกวิถีทางที่จะทำให้เป้าหมายขององค์กรที่วางเอาไว้บรรลุผลสำเร็จ

Taylor (1998, pp. 20-22) กล่าวถึง การบริหารจัดการที่มีหลักเกณฑ์ว่าควรมีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

1. ต้องมีการคิดค้นและกำหนดวิธีที่ดีที่สุด สำหรับงานที่จะทำแต่ละอย่าง กล่าวคือ จะต้องมีกำหนดวิธีการทำงานที่ดีที่สุด ที่จะช่วยให้สามารถทำงานเสร็จลุล่วงไปด้วยดีตามวัตถุประสงค์ มาตรฐานของงานจะต้องมีการจัดวางเอาไว้โดยมีหลักเกณฑ์ที่ได้พิสูจน์มาแล้วว่าเป็นวิธีที่ดีที่สุดจริง และในเวลาเดียวกันการจ่ายผลตอบแทนแบบจูงใจต่าง ๆ ก็จะจ่ายให้ตามผลผลิตทั้งหมดสำหรับส่วนที่เกินกว่ามาตรฐาน
2. ต้องมีการคัดเลือกและพัฒนาคนงาน จัดงานให้เหมาะสมสอดคล้องกับคนงาน เน้นความจำเป็นที่จะต้องมีการอบรมคนงานให้รู้จักวิธีการทำงานที่ถูกต้องในการคัดเลือกคนงานจะต้องมีการพิจารณาเป็นพิเศษที่จะให้ได้คนที่มีคุณสมบัติที่ดีที่สุดตรงตามงานที่จะให้ทำ
3. ด้วยวิธีการพิจารณาอย่างรอบคอบเกี่ยวกับวิธีทำงาน ควบคู่กับการพิจารณาคงงานนี้ เชื่อว่าคนงานจะไม่คัดค้านต่อวิธีทำงานใหม่ที่ได้กำหนดขึ้น เพราะโดยหลักเหตุผลคนงานทุกคนจะเห็นจริงถึงโอกาสที่เขาจะได้รับรายได้สูงขึ้นจากการทำงานถูกวิธี

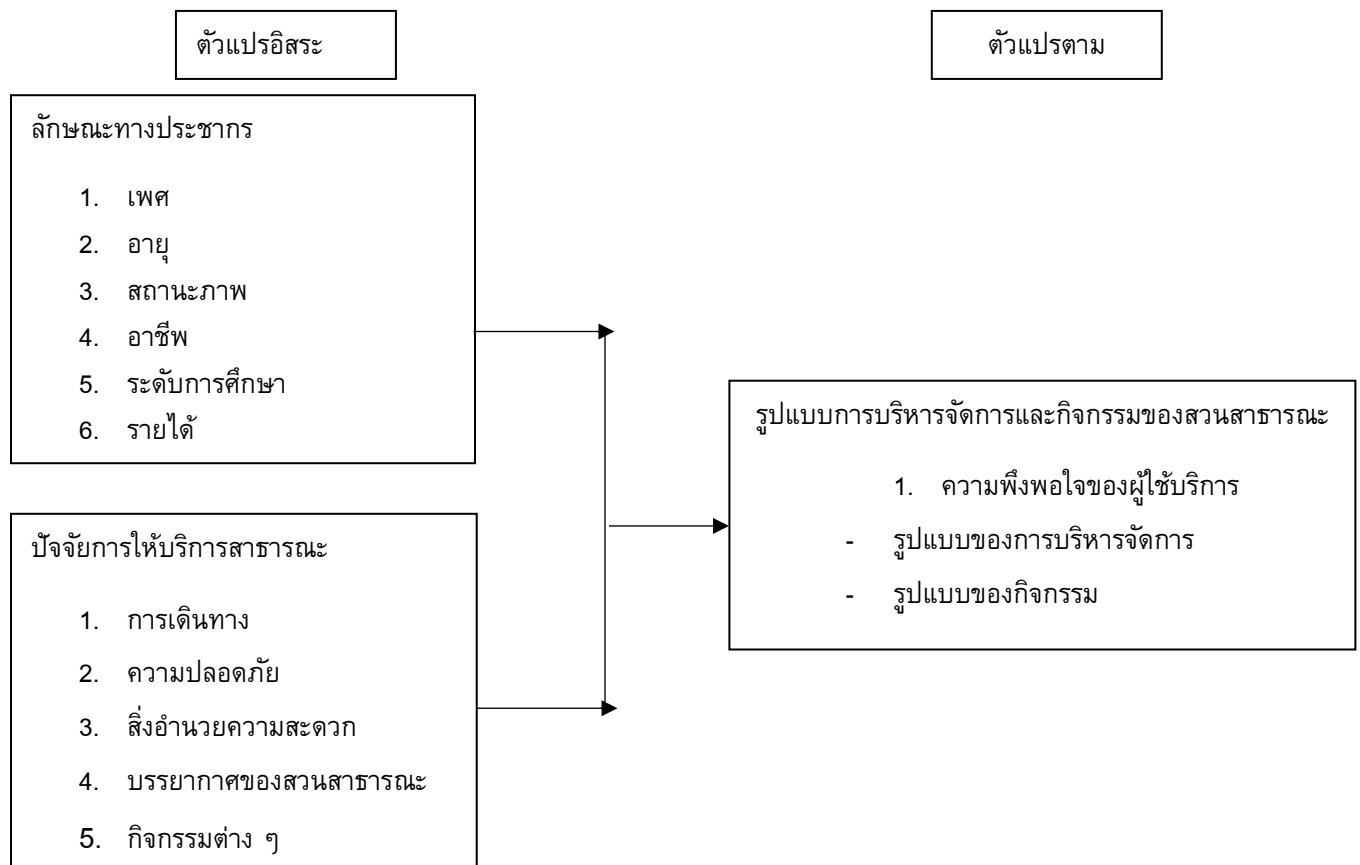
4. การประสานร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดระหว่างผู้บริหารและคนงานเชื่อว่าฝ่ายบริหารควรจะได้ประสานงานอย่างใกล้ชิดเป็นประจำกับคนงานที่เป็นผู้ปฏิบัติงานแต่จะต้องไม่ใช่ด้วยการไปลงมือปฏิบัติงานที่ควรเป็นงานของคนงานเท่านั้น

ธงชัย สันติวงษ์ (2546, หน้า 14) ระบุว่าปัจจัยการจัดการที่เป็นมูลเหตุพื้นฐานที่สำคัญในการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ของกิจการ ประกอบด้วย

1. คน คือ ทรัพยากรบุคคลที่ถือได้ว่าเป็นปัจจัยที่มากที่สุดที่จะก่อผลสำเร็จให้กับกิจการ ทั้งในแง่ปริมาณงานและคุณภาพงาน
2. เครื่องจักร คือ อุปกรณ์ที่จัดหาและซื้อมาอย่างพิถีพิถัน เพื่อใช้ปฏิบัติงานให้เกิดประโยชน์สูงสุดและคุ้มค่า
3. เงินทุน นับเป็นปัจจัยที่สำคัญในการให้การสนับสนุนในการจัดหาทรัพยากรเพื่อหล่อเลี้ยงและเอื้ออำนวยให้กิจกรรมขององค์กรดำเนินไปโดยไม่ติดขัด ซึ่งเงินทุนนี้มีระยะสั้นและระยะยาว รวมถึงราคาต้นทุนของเงิน คือ ดอกเบี้ยด้วย
4. วัสดุสิ่งของ เป็นปัจจัยที่มีปริมาณและมูลค่าสูงไม่ต่างไปจากปัจจัยตัวอื่นเพราะวัตถุและสิ่งของเหล่านี้จะต้องมีการจัดหามาใช้ดำเนินการผลิต หรือสร้างบริการตลอดเวลา

สรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีความเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการนั้น ได้แก่ คน วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องจักร เทคโนโลยี และ เงินทุน ทั้งนี้ การบริหารจัดการเป็นการดำเนินการเพื่อนำปัจจัยเหล่านี้มาพัฒนาเพื่อให้องค์กรต่าง ๆ ประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งเอาไว้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรกลุ่มตัวอย่างและการสุ่มตัวอย่าง

ประชากรคือผู้ใช้บริการสวนสาธารณะอย่างน้อย 1 ครั้ง ในเขตจังหวัด นนทบุรี ในรอบ 1 ปี ที่ผ่านมา

การกำหนดขนาดตัวอย่าง

ผู้วิจัยไม่ทราบจำนวนของผู้ใช้บริการสวนสาธารณะในจังหวัด นนทบุรี ที่ชัดเจน ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ทำการกำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตรการคำนวณหาขนาดตัวอย่างไม่ทราบจำนวนประชากรของ W.G.Cochran (1977) ดังนี้

$$N = \frac{Z^2 pq}{E^2}$$

เมื่อ n คือ ขนาดตัวอย่าง

p= สัดส่วนของประชากรที่สนใจศึกษา

q= 1-q (สัดส่วนของประชากรที่ไม่สนใจศึกษา)

Z = ค่าความเชื่อมั่น 95% = 1.96

e = ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ 5% e = 0.05

เมื่อนำข้อมูลมาแทนค่าแต่ละตัวแปรในสมการจะได้ ดังนี้

$$N = \frac{1.96^2(0.5)(1 - 0.5)}{(1 - 0.5)^2}$$

$$N=384.16$$

หรือประมาณ 384 คน

จากผลการคำนวณขนาดตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้คือ 384 ตัวอย่าง แต่เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ยอมรับความผิดพลาดได้ 5% และกำหนดระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นผู้วิจัยจะเพิ่มจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็น 400 ตัวอย่าง เพื่อลดความคลาดเคลื่อนที่อาจเกิดขึ้นกรณีที่คำตอบในแบบสอบถามไม่สมบูรณ์ โดยผู้วิจัยจะเลือกเฉพาะผู้ใช้บริการสวนสาธารณะในระยะ 1 ปีที่ผ่านมาเท่านั้น

วิธีการสุ่มตัวอย่าง

การสุ่มตัวอย่างครั้งนี้ผู้วิจัยทำการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage sampling) มีรายละเอียดดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 สุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (stratified sampling) โดยแบ่งเขตการปกครองส่วนภูมิภาคออกเป็น 6 อำเภอของจังหวัดนนทบุรี

ขั้นตอนที่ 2 ผู้วิจัยใช้วิธี Sampling Random Sampling โดยการจับฉลากกำหนดพื้นที่สวนสาธารณะ ออกเป็น 4 สวนสาธารณะและ 3 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมือง อำเภอปากเกร็ด และอำเภอไทรน้อย

ขั้นตอนที่ 3 ผู้วิจัยใช้วิธี Quota Sampling กำหนดกลุ่มตัวอย่างตามจำนวนที่ต้องการโดยจะสุ่มกลุ่มตัวอย่างในแต่ละสวนสาธารณะที่กำหนดไว้ได้ 4 สวนสาธารณะ สวนฯ ละ 100 คน

ขั้นตอนที่ 4 สุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง Purposive Sampling โดยแจกแบบสอบถามให้แก่ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มบุคคลทั่วไปที่ใช้บริการที่สวนสาธารณะในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา

ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้วิธีการเชิงปริมาณ (Quantitative Method) โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง แบบวิธีการสุ่มแบบเจาะจง Purposive Sampling โดยแจกแบบสอบถามให้แก่ผู้ตอบแบบสอบถาม ที่เป็นกลุ่มบุคคลทั่วไปที่ใช้บริการ ที่สวนสาธารณะในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา จำนวน 400 ตัวอย่าง ประกอบไปด้วย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้บริการสวนสาธารณะ ในอำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี ได้แก่ อุทยานมกุฏมรยสราญ และสวนเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา สวนฯละ 100 ฉบับ รวม 200 ฉบับ อำเภอปากเกร็ด ได้แก่ สวนสมเด็จพระศรีนครินทร์ 100 ฉบับและอำเภอไทรน้อย ได้แก่ สวนสาธารณะเทศบาลตำบลไทรน้อย จำนวน 100 ฉบับ ซึ่งแบบสอบถามที่เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลได้ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ในการตรวจความเที่ยงตรงของเนื้อหาโดย IOC อยู่ที่ 0.94 และหลังจากนั้นผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปทดลองใช้จำนวน 40 ฉบับเพื่อหาค่าความน่าเชื่อถือ ซึ่งจากการทดสอบค่าความน่าเชื่อถือค่าแอลฟาอยู่ที่ระดับ 0.95 และในการวิจัยครั้งนี้ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยใช้ค่าร้อยละ ความถี่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมาน สมมติฐานที่ 1 โดยใช้สถิติการทดสอบความแปรปรวนทางเดียวด้วยสถิติ F-Test ด้วยวิธี One-way ANOVA และ สมมติฐานที่ 2 และ 3 โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) เพื่อทดสอบสมมติฐาน

เครื่องมือในการวิจัย

เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิดให้เลือกคำตอบ โดยแบ่งเนื้อหาของคำถามออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ใช้บริการ ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ประกอบด้วยข้อความ จำนวน 6 ข้อ ของผู้บริการสวนสาธารณะ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ อาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้ส่วนตัวต่อเดือน

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการให้บริการสวนสาธารณะ ประกอบด้วยคำถามจำนวน 25 ข้อ เป็นคำถามระดับช่วงชั้น โดย 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด และ 1 หมายถึงเห็นด้วยน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการและรูปแบบของกิจกรรมของสวนสาธารณะ โดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ใช้บริการสวนสาธารณะ ประกอบไปด้วยคำถามจำนวน 13 ข้อ เป็นคำถามระดับช่วงชั้น โดย 5 หมายถึงพึงพอใจมากที่สุด และ 1 หมายถึง พึงพอใจน้อยที่สุด และข้อเสนอแนะและปรับปรุง

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 259 คน คิดเป็นร้อยละ 64.8 อายุส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 21-30 ปี มีจำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 26.3 มีสถานภาพโสด มีจำนวน 210 คน คิดเป็นร้อยละ 52.5 มีอาชีพธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 26 มีระดับการศึกษาปริญญาตรี 233 คน คิดเป็นร้อยละ 58.3 และมีรายได้ส่วนตัวต่อเดือน 15,001-25,000 บาท มีจำนวน 101 คนคิดเป็นร้อยละ 25.3

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยการให้บริการสาธารณะที่มีผลต่อการใช้บริการสวนสาธารณะ พบว่า ด้านการเดินทาง โดยการมีระบบขนส่งสาธารณะผ่านหรือไปถึงสถานที่ สวนฯ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (Mean) 4.11 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 0.979 การมีผลอยู่ในระดับมาก ด้านความปลอดภัย การมีระบบแสงสว่างเพียงพอ ในเวลากลางคืน อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (Mean) 4.26 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 0.975 การมีผลอยู่ในระดับมาก ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ๆ การมีสถานที่สำหรับพักผ่อน เช่น ศาลา เก้าอี้ นั่ง สนามเด็กเล่น และสวนหย่อม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (Mean) 4.22 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 0.972 การมีผลอยู่ในระดับมาก ด้านบรรยากาศของสวนสาธารณะ มีการทำความสะอาดโดยรวมอย่างสม่ำเสมอ และมีจุดที่ทิ้งขยะไว้บริการ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (Mean) 4.23 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 0.891 การมีผลอยู่ในระดับมาก และด้านกิจกรรมต่างๆ มีอุปกรณ์สำหรับการออกกำลังกายเพียงพอและพร้อมใช้งาน อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (Mean) 4.21 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 0.919 การมีผลอยู่ในระดับมาก

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับของการบริหารจัดการของสวนสาธารณะ ที่มีผลต่อการใช้บริการ พบว่า การบริหารจัดการ ในด้านการจัดแบ่งพื้นที่ สำหรับ พักผ่อน และออกกำลังกาย ให้ผู้ใช้บริการ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (Mean) 4.19 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 0.912 การมีผลอยู่ในระดับมาก และในด้านรูปแบบกิจกรรม พบว่า การจัดให้มีกิจกรรมเต้นแอโรบิกทุกวัน ภายในสวนสาธารณะ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (Mean) 4.01 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 0.959 การมีผลอยู่ในระดับมาก

การทดสอบสมมติฐาน

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 ลักษณะทางประชากรที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้บริการและออกกำลังกายในสวนสาธารณะ เขตจังหวัดนนทบุรี ที่แตกต่างกัน

จากการวิจัยพบว่า เพศแตกต่างกันจะมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงดำเนินการเปรียบเทียบด้วยวิธี LSD (Least-Significant Different) เพื่อวิเคราะห์หาความต่างรายคู่ พบว่าผู้ชาย หญิง มีความแตกต่างกัน ด้านการศึกษา มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงดำเนินการเปรียบเทียบด้วยวิธี LSD (Least-Significant Different) เพื่อวิเคราะห์หาความต่างรายคู่ พบว่า ประถมศึกษา มัธยมศึกษา การศึกษาอาชีวศึกษา/พาณิชย และระดับปริญญาตรี มีความคิดเห็นแตกต่างจากผู้มีการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไป ด้านรายได้ส่วนตัวต่อเดือน มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงดำเนินการเปรียบเทียบด้วยวิธี LSD (Least-Significant Different) จึงดำเนินการเปรียบเทียบด้วยวิธี LSD (Least-Significant Different) เพื่อวิเคราะห์หาความต่างรายคู่ พบว่ากลุ่มตัวอย่างผู้ที่มีรายได้น้อยกว่า 15,000 บาท กลุ่มผู้มีรายได้ 15,001-25,000 บาท และมีรายได้ 25,001-35,000 บาท ความคิดเห็น

พบว่าปัจจัยการบริหารจัดการสวนสาธารณะมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการในรูปแบบการบริหารจัดการสวนสาธารณะ ผลการวิเคราะห์ค่าความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจ ในการบริหารจัดการ ของสวนสาธารณะมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการสวนสาธารณะ เขตจังหวัดนนทบุรี พบว่า มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่า $r = 0.963$ กล่าวคือปัจจัยการบริหารจัดการของสวนสาธารณะมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการสวนสาธารณะ ในทิศทางเดียวกัน โดยความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง

และรูปแบบกิจกรรมของสวนสาธารณะ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการในรูปแบบการบริหารจัดการสวนสาธารณะ ผลการวิเคราะห์ค่าความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจ ในรูปแบบของกิจกรรมในสวนสาธารณะ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการสวนสาธารณะ เขตจังหวัดนนทบุรี พบว่า มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่า $r = 0.927$ กล่าวคือปัจจัยการบริหารจัดการของสวนสาธารณะมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการสวนสาธารณะ ในทิศทางเดียวกัน โดยความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง

อภิปรายโดยสรุปผลตามสมมุติฐาน

1. ผลการทดสอบทางสถิติของสมมุติฐานที่ 1 ลักษณะทางประชากร มีความสัมพันธ์เกี่ยวกับการใช้ บริการและ ออกกำลังกายในสวนสาธารณะ เขตจังหวัดนนทบุรี ด้านลักษณะประชากร มีความสัมพันธ์กันในด้าน อายุ สถานภาพ และอาชีพ มีความคิดเห็นของผู้ใช้บริการสวนสาธารณะ ในทิศทางเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ยุกบ เบ็ญจรงค์กิจ (2542, หน้า 44-52) ได้กล่าวถึงแนวความคิดด้านประชากรนี้เป็นทฤษฎีที่ใช้หลักการของความเป็นเหตุเป็นผลกล่าวคือ พฤติกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์เกิดขึ้นตามแรงบังคับจากภายนอกมากระตุ้น เป็นความเชื่อที่ว่า คนที่มีคุณสมบัติทางประชากรที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมที่แตกต่างกันไปด้วย ซึ่งแนวความคิดนี้ตรงกับทฤษฎีกลุ่มสังคม (Social Categories Theory) ของ Defleur and Bcll-Rokeah (1996) ที่อธิบายว่าพฤติกรรมของบุคคลเกี่ยวข้องกับลักษณะต่าง ๆ ของบุคคล หรือ ลักษณะทางประชากรซึ่งลักษณะเหล่านี้สามารถอธิบายเป็นกลุ่ม ๆ ได้คือ บุคคลที่มีพฤติกรรมคล้ายคลึงกันมักจะมีอยู่ในกลุ่มเดียวกัน แต่ลักษณะประชากรด้านเพศ ด้านการศึกษาและด้านรายได้ มีความคิดเห็นของผู้ใช้บริการสวนสาธารณะ ที่แตกต่างกัน ซึ่งจะขึ้นอยู่กับรูปแบบการดำเนินชีวิต ตลอดจน ลำดับชั้นทางสังคมที่เป็นอยู่ โดยจะแสดงออกมาทางความคิด และพฤติกรรมตามประสบการณ์ที่ได้รับมา

2. ผลการทดสอบทางสถิติของสมมุติฐานที่ 2 ปัจจัยในการให้บริการมีความสัมพันธ์กับการบริหารจัดการสวนสาธารณะ เขตจังหวัดนนทบุรี ในด้านการเดินทางมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของผู้ใช้บริการ ในทิศทางเดียวกัน โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับกลาง ส่วนปัจจัยในด้านความปลอดภัย ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านบรรยากาศของสวนสาธารณะ และกิจกรรมต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของผู้ใช้บริการสวนสาธารณะ ในทิศทางเดียวกัน โดยความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูงนั้น สอดคล้องกับแนวคิดของ เพียรผจง รวงผึ้ง (2545)กล่าวไว้ว่า การให้บริการสาธารณะ จำกัดขอบเขตอยู่เพียงหน้าที่ของฝ่ายปกครอง ซึ่งหน่วยงานรัฐเท่านั้น แต่เมื่อพิจารณาในแง่ของวัตถุประสงค์แล้ว อาจกล่าวได้ว่า ก่อนข้างจะครอบคลุม กล่าวคือ เป็นการมองว่าการบริการสาธารณะมีวัตถุประสงค์เพื่อสนองต่อความต้องการส่วนรวมของประชาชน มิใช่เพียงบุคคลหนึ่งหรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเท่านั้น นอกจากนี้ คุณค่าที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ การเน้นหลักการให้บริการอันได้แก่ความต่อเนื่องและความยุติธรรม ในการให้บริการสาธารณะ

3. ผลการทดสอบทางสถิติของสมมติฐานที่ 3 การบริหารจัดการสวนสาธารณะมีผลต่อรูปแบบการบริหารของการจัดการ และรูปแบบของกิจกรรมสวนสาธารณะ โดยมีความสัมพันธ์ กับความพึงพอใจในรูปแบบการบริหารจัดการสวนสาธารณะ เขตจังหวัดนนทบุรี ในทิศทางเดียวกัน โดยความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง จะเห็นได้ว่าความพึงพอใจที่เกิดขึ้นนั้น เกิดจากการบริหารจัดการ และจัดรูปแบบของกิจกรรมที่ดีของสวนสาธารณะ ซึ่งจะสอดคล้องกับแนวคิดของ สมศักดิ์ คงเที่ยง และอัญชลี โพธิ์ทอง (2542) กล่าวว่า การบริหารจัดการ คือการบริหารงานใด ๆ ขององค์การที่ไม่ต้องการกำไร โดยผู้บริหารจะต้องพยายามทุกวิถีทางที่จะทำให้เป้าหมายขององค์การที่วางเอาไว้บรรลุผลสำเร็จ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

หัวหน้าสวนสาธารณะควรเปลี่ยนเป็น “ผู้กำกับดูแลงานสวนสาธารณะ” จะได้พิจารณาข้อมูลและผลการศึกษาคั้งนี้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ใช้บริการสวนสาธารณะ และเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่สวนสาธารณะต่อไป

1. หัวหน้าสวนสาธารณะ ควรกำหนดนโยบาย แผนพัฒนา การปฏิบัติงานตามกฎข้อบังคับของสวนฯ และเป้าหมาย เพื่อมาเป็นวัตถุประสงค์การใช้งานของสวนสาธารณะอย่างชัดเจน
2. หัวหน้าสวนสาธารณะ ควรประกาศและแจ้งกับเจ้าหน้าที่ทุกคนในสวนฯ ให้รับทราบถึง นโยบายการปฏิบัติงานตามกฎข้อบังคับของสวนฯ และเป้าหมายให้ถือปฏิบัติโดยทั่วไป
3. หน่วยงานผู้มีในส่วนร่วมในการจัดการ ควรมีส่วนร่วมในการกำหนดและวางนโยบายร่วมกัน เช่นการทำแผนพัฒนา แผนแม่บท หรือ Master plan ประจำปี

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

หัวหน้าสวนสาธารณะควรเปลี่ยนเป็น “ผู้กำกับดูแลงานสวนสาธารณะ” จะได้พิจารณาข้อมูลและผลการศึกษาคั้งนี้เป็นแนวทางในการปรับปรุง และพัฒนา การให้บริการเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ใช้บริการสวนสาธารณะ และเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่สวนสาธารณะต่อไปดังนี้

1. จากการศึกษาครั้งนี้ พบว่า การให้บริการสวนสาธารณะ ด้านการบริหารจัดการ ควรจะมีหน่วยงานที่กำกับดูแลโดยตรงในเรื่องของนโยบาย งบประมาณ และการกำหนดแนวทางการใช้ประโยชน์จากทางสวนสาธารณะ เพื่อให้เป็นต้นแบบในการนำไปใช้ ปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาเพื่อลดการเสี่ยงงบประมาณที่ให้นำไปสร้างสวนสาธารณะต่าง ๆ และไม่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้ใช้งานได้จริง โดยทางสวนสาธารณะควรบริหารงาน บริหารคน โดยการพัฒนา หรืออบรมให้ตรงกับงานที่ได้รับมอบหมายเพื่อเป็นการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้มีประสิทธิภาพและได้รับประโยชน์สูงสุด
2. จากการศึกษาพบว่ารูปแบบของกิจกรรม ควรจะมีเจ้าหน้าที่ประจำสวนสาธารณะที่มีความรู้ความสามารถ และผ่านการอบรม เพื่อเป็นผู้นำในการจัดกิจกรรมภายในสวนสาธารณะ หรือทางสวนสาธารณะจะทำโครงการ

ประสานงานกับหน่วยงานราชการ เอกชน อื่น ๆ ที่ต้องการเข้ามาให้บริการหรือจัดกิจกรรมด้านสุขภาพให้กับผู้
ที่มาใช้บริการได้ และที่ทางสวนสาธารณะมีแล้วนั้น ควรมีผู้รับผิดชอบและพัฒนารูปแบบของกิจกรรมให้มีความ
ทันสมัยเหมาะสมกับกาลเวลาอยู่เสมอ เพื่อให้ผู้ใช้บริการเกิดความพึงพอใจและใช้บริการต่อเนื่องอย่างสม่ำเสมอ

ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

1. ควรทำการวิจัยเชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์ ผู้รับผิดชอบของสวนสาธารณะถึงปัญหาและการทำงานของหน่วยงาน
สวนสาธารณะ ควรทำประชาวิจารณ์ ในการจัดทำพื้นที่สวนสาธารณะแห่งใหม่ หรือ พื้นที่ที่ต้องการมีการพัฒนาหรือ
ปรับปรุง โดยอาจจะต้องใช้คณะกรรมการชุมชน หรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เข้ามาช่วยกันวางแผนหรือทำ master plan
ในรูปแบบของแต่ละพื้นที่ โดยภาครัฐจะต้องมี Master plan เพื่อเป็นโครงสร้างในการที่จะให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการ
สร้างหรือพัฒนาสวนสาธารณะของชุมชน
2. ควรทำการวิจัยเชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์ผู้ใช้บริการ เพื่อทราบถึงความต้องการอย่างแท้จริงของผู้ใช้บริการ
สวนสาธารณะ ควรสำรวจแบบสอบถาม การใช้สวนสาธารณะในแต่ละพื้นที่ เพื่อให้มีข้อมูลในการนำไปพิจารณา
งบประมาณ หรือเป็นข้อมูลที่บอกถึงความต้องการที่แท้จริง เนื่องจากสวนสาธารณะเป็นหน่วยงานที่ถูกฝากไว้กับ
หน่วยงานอื่น จึงถูกมองว่าเป็นงานรองไม่ใช่งานหลัก จึงทำให้งบประมาณลงมาไม่ถึง หรือไม่เพียงพอต่อความต้องการ
แต่ที่จริงแล้วสวนสาธารณะเป็นสถานที่ที่ใกล้ชิดกับประชาชนหรือผู้ที่มาใช้บริการมากที่สุด และเป็นหน้าเป็นตาของแต่ละ
ชุมชน ซึ่งทำให้มองกลับไปถึงการดูแลของผู้บริการและการวางนโยบายพัฒนาชุมชนของตนเอง

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ในการวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษางานแต่ละหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในงานสวนสาธารณะ ให้ครอบคลุมทุกด้าน เช่น
สำนักการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม และสำนักการช่าง ผู้รับผิดชอบดูแลสวนสาธารณะ

1. ควรทำการวิจัยเชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์ ผู้รับผิดชอบสวนสาธารณะ และผู้ใช้บริการสวนสาธารณะเพื่อทำให้
งานวิจัยมีความสมบูรณ์และทราบถึงความต้องการที่แท้จริงมากยิ่งขึ้น
2. ควรทำการวิจัยเชิงปริมาณกับผู้รับผิดชอบสวนสาธารณะ และผู้ใช้บริการสวนสาธารณะ เพื่อทำให้งานวิจัยมีความ
สมบูรณ์และทราบถึงความต้องการที่แท้จริงมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กรมอนามัย : คู่มือเกณฑ์มาตรฐานสวนสาธารณะเพื่อการออกกำลังกาย 2556

ฉลองศรี พิมลสมพงษ์ (2548:22)ฉลองศรี พิมลสมพงศ์. (2548). การวางแผนและการพัฒนาตลาดการท่องเที่ยว.

กรุงเทพมหานคร : คณะมนุษยศาสตร์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

บงการ พรหมผุย (2545) สภาพและปัญหาการดำเนินกิจกรรมการออกกำลังกายและกีฬาของศูนย์กีฬา ในสังกัด

กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยรามคำแหง/กรุงเทพฯ.

บุญธิดา มัลยาภรณ์ (2555) ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจก่อสร้างในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยรามคำแหง/กรุงเทพฯ.

ปรมะ สตะเวทิน (2546 หน้า 112 - 116) หลักนิเทศศาสตร์/ ปรมะ สตะเวทิน. พิมพ์ลักษณ์, กรุงเทพฯ: ภาควิชาการ
ประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เพียนผจง รวงผึ้ง , (2545) ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการสาธารณะของเทศบาลตำบลจอมพลเจ้าพระยา
อำเภอปลวกแดง จังหวัดระยอง. ชลบุรี:มหาวิทยาลัยบูรพา

ยุบล เบ็ญจรงค์กิต (2542 หน้า 44-52)การวิเคราะห์ผู้รับสาร. กรุงเทพฯ : คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์. มหาวิทยาลัย

วัชรีย์ น้อยพิทักษ์ (2536) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อสิ่งอำนวยความสะดวก การให้บริการและรูปแบบการใช้
ประโยชน์ในสวนสาธารณะ :ศึกษารณณ์ผู้เข้ามาใช้สวนสาธารณะของกรุงเทพมหานคร . มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์/
กรุงเทพฯ.

สมศักดิ์ คงเที่ยง และอัญชลี โพธิ์ทอง (2542 หน้า 1)การบริหารบุคลากรและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สมบัติ ต่อวัฒนชัย (2545) ศักยภาพทางพื้นที่ของการให้บริการสวนสาธารณะระดับเขต กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัย
รามคำแหง กรุงเทพมหานคร